

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Kumprechtem ve věci žalobce: **I. P.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem AK v Praze 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem Liberec 2, U Jezu 642/2a, PSČ 461 80, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. února 2014, č.j. OD 39/14-3/67.1/14013/St, **t a k t o :**

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Turnov, (dále též „správní orgán“) ze dne 15. 11. 2013, č.j.: OD/13/145930/PRS, a to podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), jako opožděné. Zmíněným rozhodnutím správního orgánu byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil tím, že dne 4. 7. 2013, okolo 14:35 hodin, jel jako řidič osobního motorového vozidla Ford Mondeo, na silnici I/35, v obci Ktová, ve směru od Turnova na Jičín, přičemž u odbočky k penzionu byla vozidlu řízenému žalobcem naměřena rychlost jízdy 95 km/hod., tedy po odečtení možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/h mu byla naměřena nejnižší možná rychlost vozidla 92 km/hod. Tím překročil nejvyšší

dovolenou rychlost v obci o 42 km/h. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou odůvodnil následujícím způsobem.

I. Obsah žaloby

Žalobce se domáhal zrušení žalovaného rozhodnutí s odůvodněním, že se neztotožňuje se závěrem žalovaného, že by jeho odvolání proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí bylo opožděné. Má je naopak za včasné, a to z následujících důvodů:

*„Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnci doručeno dne 29. 11. 2013. Zmocněnec podal odvolání prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu dne 12. 12. 2013 z adresy (důkaz: originální e-mailová zpráva ze dne 12. 12. 2014), tedy v 15denní lhůtě pro podání odvolání. Toto podání bylo následně potvrzeno dne 17. 12. 2013 ze stejné elektronické adresy, dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu (důkaz přílohou žaloby). **Byly tedy splněny zákonné podmínky pro podání odvolání** – tedy toto bylo podáno včas a oprávněnou osobou.*

*Žalovaný však v důvodové části rozhodnutí nezmiňuje existenci podání ze dne 12. 12. 2013, tedy podání e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu. Toto podání je v dané věci klíčové, neboť právě toto podání je úkonem, kterým je zahájeno odvolací řízení. Následné podání dne 17. 12. 2013 je sice dle ust. § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, pro platnost podání ze dne 12. 12. 2013 nezbytné, **má však pouze deklaratorní povahu ve vztahu k předchozímu podání** a lhůta pro toto podání počíná plynout dnem následujícím po dni podání bez zaručeného elektronického podpisu ze dne 12. 2. 2013.*

Důvody, ze kterých žalovaný nezmínil v pořadí druhé podání ze strany žalobce, mohou být různé – ať už pouze nepečlivost oprávněné úřední osoby či pracovníka podatelny správního orgánu 1. stupně nebo snaha jednoho ze správních orgánů zkrátit obviněného na jeho procesních právech – jejich hledání však není předmětem dané věci.

Závěrem žalobce dodává, že mu sice elektronická podatelna Městského úřadu Turnov nezaslala potvrzení o přijetí e-mailové zprávy ze dne 12. 2. 2013, avšak tato (v rozporu s ust. § 2 odst. 5 vyhlášky o el. podatelkách) tato potvrzení nezasílá vůbec. Nad to ve věci není sporu o tom, že dne 12. 2. 2013 byl správnímu orgánu doručen e-mail od zástupce žalobce, správní orgán však toliko zaměnil jeho obsah s předchozím podáním žalobce (ze dne 2. 12. 2013).

V případě pochybností navrhuje žalobce jako důkaz vyžádat vyjádření provozovatele serveru e-mailu zástupce žalobce, společnost Centrum Holdings, s. r. o., IČ: 25273663, se sídlem Dělnická 213/12, Holešovice, 170 00 Praha, zda předmětná e-mailová zpráva odeslaná z adresy dne 12. 12. 2013 byla předána serveru příjemce Městského úřadu Turnov s obsahem předkládaným žalobcem. Tento důkaz není možné pro žalobce zajistit svépomocí, neboť jmenovaná společnost jej je ochotna poskytnout toliko soudu. Dle ust. § 2 odst. 1 vyhl. č. 496/2014 Sb., o elektronických podatelkách, je e-mailová zpráva doručena právě

v momentě, kdy je dostupná serveru příjemce, neboť v tomto momentu se dostane do sféry vlivu správního orgánu, kterému je doručováno.“

Vzhledem k uvedenému žalobce navrhoval žalované rozhodnutí pro nezákonnost zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 18. 6. 2014. Uvedl v něm, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu bylo zamítnuto jako opožděné z důvodů zmíněných v odůvodnění rozhodnutí, na které se zároveň plně odvolal. Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu podal žalobce prostřednictvím svého tehdejšího zástupce M. J. Tento zástupce vystupuje jako zástupce osob, s nimiž je vedeno řízení o přestupcích, v celé řadě případů a postup při podávání odvolání bývá obdobný. I v případě žalobce bylo dne 2. 12. 2013 podáno odvolání prostřednictvím emailu v elektronické podobě, nebylo však podepsáno uznávaným elektronickým podpisem, jak je vyžadováno v ust. § 37 správního řádu. Aby mohla být zpráva považována za podání v souladu se správním řádem, musela by být doplněna ve lhůtě stanovené ust. § 37 odst. 4 správního řádu. V tomto případě však bylo další elektronické podání prostřednictvím emailu, ale již podepsané uznávaným elektronickým podpisem, učiněno až po uplynutí lhůty pro odvolání, konkrétně dne 17. 12. 2013. Proto bylo odvolání zamítnuto jako opožděné.

Žalobce v žalobě uvádí, že údajně měl zaslat email s odvoláním bez elektronického podpisu dne 12. 12. 2013, kdy právě tuto zprávu považuje za podání odvolání, které následně dne 17. 12. 2013 potvrdil podáním v souladu se správním řádem. Předložená spisová dokumentace však žádné podání ze dne 12. 12. 2013 neobsahuje a správní orgán I. stupně ani kontrolou po podané žalobě nezjistil, že by žalobce dne 12. 12. 2013 nějaké podání u správního orgánu v daném řízení učinil. Z uvedených důvodů nebyl přijat argument žalobce o tom, že odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě pro podání odvolání.

Na základě výše uvedeného žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

III.

Jednání krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ani žalovaný se k výzvě o možnosti rozhodnout ve věci bez jednání ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy nevyjádřili. Krajský soud měl proto v souladu s citovaným ustanovením zato, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí. O tom byli účastníci řízení ve výzvě výslovně poučeni. Krajský soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, a to na základě předloženého správního spisu, přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům.

IV.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Jediná žalobní námitka žalobce spočívala v jeho nesouhlasu se závěrem žalovaného, že podal odvolání proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ze dne 15. 11. 2013, č.j.: OD/13/145930/PRS, opožděně.

Krajský soud k tomu zjistil, že uvedené rozhodnutí bylo doručeno žalobci, a to prostřednictvím jeho zástupce M. J., dne 29. 11. 2013, jak plyne z doručky nacházející se na straně čtrnácté správního spisu. Není přitom pro nadepsaný krajský soud překvapením, že si zmocněnec odvolatele (nyní žalobce) pan M. J. nechal zaslat rozhodnutí na adresu, na které se již nezdržoval, neboť to není poprvé. Posledním dnem lhůty pro podání řádného odvolání byl proto den 16. 12. 2013. Poté ve správním spisu následuje na č. I. 15 listina, s níž se zmocněnec žalobce dne 2. 12. 2013 obrátil e-mailem na prvoinstanční správní orgán s tím, že *„V uvedené věci mělo být vydáno rozhodnutí, proti kterému se odvolávám. Své odvolání doplním poté, co budu mít možnost se s rozhodnutím seznámit.“* Toto podání bylo učiněno bez použití zaručeného elektronického podpisu. Dne 17. 12. 2013 podal žalobce odvolání proti shora uvedenému prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým způsobem.

Žalovaný odůvodnil žalované rozhodnutí následujícím způsobem:

„Napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně, č.j.: OD/13/145930/PRS, ze dne 15. 11. 2013, bylo odvolateli oznamováno doručováním stejnopisu písemného vyhotovení prostřednictvím zmocněnce, M. J., který si zásilku osobně převzal dne 29. 11. 2013. Důkazem o tom je podepsaná doručka, která je součástí předložené dokumentace. Správní orgán I. stupně nad rámec ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu doručoval rozhodnutí též odvolateli, který jej osobně převzal dne 22. 11. 2013. Ode dne doručení rozhodnutí zmocněnci, tedy od 29. 11. 2013 (v souladu s ust. § 34 odst. 2 správního řádu), začala běžet patnáctidenní lhůta pro možnost podat odvolání. V souladu s poučením měl odvolatel možnost do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (tedy do 16. 12. 2013) podat proti němu odvolání ke Krajskému úřadu Libereckého kraje, odboru dopravy, a to podáním u správního orgánu I. stupně. Spisová dokumentace obsahuje písemnost, a to email odeslaný z adresy, dne 2. 12. 2013 v 19:20 hodin, ve kterém je uveden odvolatel jako zmocnitel a M. J., jako zmocněnec. Dále věc OD/13/45930/PRS s textem, že v uvedené věci mělo být vydáno rozhodnutí, proti kterému se odvolávám. Své odvolání doplním poté, co budu mít možnost se s rozhodnutím seznámit. M. J. Tento email byl doručen na adresu, avšak bez použití zaručeného elektronického podpisu. Dle ust. § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu. Ve stanovené lhůtě výše uvedený email nebyl potvrzen způsobem, jaký požaduje uvedené ustanovení správního řádu, proto nelze tento email považovat za podání dle správního řádu a není možné přijmout závěr, že bylo odvolatelem podáno odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Spisová dokumentace dále obsahuje další email odeslaný z adresy, dne 17. 12. 2013 v 17:33 hodin, který obsahuje shodné údaje o zmocněnci, zmocniteli a věci jako předchozí email s tím, že podává odvolání proti rozhodnutí,

kteřé bylo ve věci uvedené spisové značky vydáno. Tento email byl opět doručen na adresu podatelna@mu.turnov.cz, tentokrát byl opatřen elektronickým podpisem. Toto podání tedy splňuje požadavky správního řádu na podání a správní orgán II. stupně považuje tuto písemnost za odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Toto odvolání však bylo podáno až dne 17. 12. 2013, tedy po skončení 15-ti denní lhůty pro možnost podání odvolání. Rozhodnutí nabylo dne 17. 12. 2013 právní moci. Proto správní orgán II. stupně vyhodnotil toto odvolání jako opožděné.

Ačkoliv bylo odvolání podáno opožděně, přezkoumal odvolací orgán dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu celý případ a dospěl k závěru, že neodůvodňuje přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení ani vydání nového rozhodnutí.“

Z uvedeného je zřejmé, že po skutkové stránce věci dospěl krajský soud na základě obsahu správního spisu ke stejným zjištěním jako žalovaný.

Žalobce však včasnost podání odvolání spojuje nikoliv s odvoláním ze dne 17. 12. 2013, nýbrž s odvoláním podaným dne 12. 12. 2013, přičemž vpředu zmíněné odvolání ze dne 17. 12. 2013 bylo podle něho jen jeho potvrzením v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu. Odvolání ze dne 12. 12. 2013 žalobce přiložil k žalobě ve formě vytištěné obrazovky elektronického prostředku („printscreenu“), z něhož mělo být odesláno. Zároveň dodal, že mu elektronická podatelna Městského úřadu Turnov nezaslala potvrzení o přijetí e-mailové zprávy ze dne 12. 2. 2013 a že je nezasílá vůbec. Není však prý sporu o tom, že dne 12. 2. 2013 byl správnímu orgánu doručen e-mail od zástupce žalobce s odvoláním, správní orgán „*však toliko zaměnil jeho obsah s předchozím podáním žalobce (ze dne 2. 12. 2013)*“.

K tomu ovšem musí krajský soud uvést, že právě o tom spor je a že žalobcem předložený „printscreen“ nic neprokazuje. Jde-li či nikoliv o tvrzení, taktiku, účelovou metodu atd., nechť si každý vybere, jde však o fenomén natolik známý, že již je k němu relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu. Ten pak k dané problematice zaujal např. v rozsudku ze dne 4. září 2015, č.j. 8 As 6/2015-37, v jeho bodu třináctém až patnáctém, následující stanovisko:

„Dalším znakem emailové komunikace je její zásadní neprůkaznost (srov. výše citovaný rozsudek čj. 9 As 261/2014 – 44). Stěžovatel měl za to, že odeslání žalovaného rozhodnutí nebylo prokázáno žádným dokumentem ve správním spisu ani „printscreenem“ doloženým žalovaným v řízení před krajským soudem. Zároveň podotkl, že sám by nemohl prokázat uskutečnění podání pouhým printscreenem obrazovky emailového klienta. K tomu kasační soud zdůrazňuje, že je třeba rozlišovat mezi doručováním písemností správním orgánem prostřednictvím emailu podle § 19 odst. 8 věta druhá a třetí (správního řádu) a emailovým podáním účastníka řízení vůči správnímu orgánu, popř. soudu. V případě podání účastníka řízení je rozhodný okamžik dojití podání správnímu orgánu či soudu; proto pro zachování lhůty nestačí, je-li podání odesláno emailem poslední den lhůty (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2006, čj. 8 Afs 82/2006 – 68, nebo rozsudek čj. 7 Afs 113/2014 – 33). Pokud by účastník doložil odeslání písemnosti printscreenem emailového klienta či obdobnou formou záznamu o odeslání emailu, prokázal by pouze odeslání podání, nikoliv zda (a kdy) podání došlo soudu či správnímu orgánu, a to i pokud by v daném případě nebyl důvod

pochybovat o pravosti důkazu odeslání emailu. Naproti tomu podle § 19 odst. 8 správního řádu správní orgán doručuje jako by účastník nepožádal o doručení na elektronickou adresu (tedy zejména poštou na adresu trvalého pobytu), nepotvrdí-li adresát přijetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání emailu. Rozhodnou skutečností je tedy již samotné odeslání emailu bez ohledu na to, zda se zpráva dostala do dispozice serveru adresáta. Nejedná se přitom o výraz nerovnosti mezi povinnostmi správního orgánu a účastníka řízení, ale o dvě strany téže mince. Činí-li účastník úkon vůči správnímu orgánu prostřednictvím emailu, tedy nezaručeným prostředkem komunikace, je na něm, aby zjistil, zda podání skutečně došlo. Pokud požaduje, aby tímto způsobem jemu doručoval správní orgán, nemůže se následně vyhnout doručení tím, že přijetí písemnosti nepotvrdí a sám bude poukazovat na nezaručenost a neprůkaznost emailové komunikace. V takovém případě, ať již účastník nepotvrdil doručení z důvodu nedojití písemnosti či z jiného důvodu, musí mít správní orgán možnost doručovat jiným způsobem, zpravidla prostřednictvím poštovního doručovatele.

Co se týče prokázání odeslání písemnosti prostřednictvím emailu, Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení čj. 8 Afs 82/2006 – 68, že „výtisk emailové hlášenky“ není nenapodobitelný, a „v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy proto zpravidla nebude postačovat k prokázání tohoto odeslání“ (obdobně rozsudek čj. 8 Afs 55/2008 – 70). Stejný závěr je platný ve vztahu k printscreenu obrazovky elektronické podatelny (či jiného emailového klienta), protože i zde je v případě vzniku pochybností možné uvažovat o falsifikaci snímku obrazovky. Jediným zaručeným způsobem prokázání odeslání emailu by byl znalecký posudek počítače, z něž měl být email odeslán (srov. opět usnesení čj. 8 Afs 82/2006 – 68 a rozsudek čj. 8 Afs 55/2008 – 70). Ve věci, v níž kasační soud rozhodl rozsudkem čj. 7 Afs 113/2014 – 33, stěžovatel navrhl prokázat včasnost podání žaloby kopií emailu odeslaného z programu MS Outlook uloženou v elektronické podobě na CD, v případě pochybností výsledkem osoby, která email odeslala, případně nahlédnutím soudu do počítače, z něž byl email odeslán, a v případě přetrvávajících pochybností provedením znaleckého posudku k danému počítači. V citované věci nebyly navrhované důkazy provedeny, protože nebyly s to prokázat doručení emailu do elektronické podatelny soudu. Uvedenou hierarchii důkazních prostředků (podle jejich důkazní síly) ale lze obecně přijmout pro účely prokázání odeslání emailu.

Podle kasačního soudu po správním orgánu nelze požadovat, aby prokazoval odeslání písemnosti emailem ve smyslu § 19 odst. 8 správního řádu znaleckým posudkem k počítači, z něž byl email odeslán, vždy když adresát písemnosti nepotvrdí její přijetí a následně ničím nepodloženým tvrzením zpochybní odeslání předmětného emailu. Takový přístup by byl v rozporu se smyslem institutu doručování písemností na elektronickou adresu účastníka řízení, jímž je urychlení řízení, a umožňoval by bujení procesní taktiky spočívající v podání účelové žádosti o doručování na elektronickou adresu, nepotvrzení doručení rozhodnutí a následném zpochybňování správnosti doručení na adresu trvalého pobytu [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2014, čj. 9 As 162/2014 – 31, nebo ze dne 3. 7. 2014, čj. 9 As 144/2014 – 53, v němž soud popsál tuto procesní taktiku následovně: „tento zmocněnec (R. K.) řidiče v přestupkovém řízení zastupuje, a to se stejnou či obdobnou procesní strategií. Vždy uplatňuje požadavek na doručování písemností na shora uvedenou e-mailovou adresu, převzetí resp. doručení písemností ovšem dle § 19 odst. 8 správního řádu následně nepotvrdí. Rozhodnutí je

mu tedy adresováno na adresu trvalého pobytu, vhozeno do schránky a doručeno fikcí, neboť zásilky jemu určené zmocněnec nepřebírá. Následně po uplynutí několika měsíců obviněný z přestupku zmocní třetí osobu (v projednávané věci je to pan K. S.), aby nahlédla do spisu, pořídí si kopie celého spisového materiálu a v žalobě podané ve lhůtě počítané od tohoto nahlédnutí různými způsoby zpochybňuje doručení konečného rozhodnutí ve věci. Náhodou jistě není ani to, že v řízení před správními soudy, v obdobných věcech a se zcela stejnou procesní strategií, přebírá zastoupení v záhlaví uvedený advokát (pozn. NSS: Mgr. Topol)].“

V intencích uvedeného tudíž krajskému soudu nezbyvá, než konstatovat, že e-mailové podání zástupce žalobce ze dne 12. 12. 2013 správnímu orgánu I. stupně nedošlo, na rozdíl od jeho podání ze dne 17. 12. 2013. Žalobce o tom totiž nepředložil žádný důkaz a nic takového nezjistil po podání žaloby ani správní orgán ve své podatelně. Za takový důkaz proto nemohl krajský soud považovat ani žalobcem předložený „printscreen“, neboť ten neprokazuje vůbec nic, tedy ani skutečnost, že se podání ze dne 12. 12. 2013 dostalo do dispozice prvoinstančního správního orgánu, u něhož mělo být podáno. Krajskému soudu přitom neušlo, že sám žalobce v žalobě uvedl, že mu elektronická podatelna Městského úřadu Turnov potvrzení o přijetí e-mailových zpráv nezasílá. Je-li tomu tak, či nikoliv, to krajský soud v tuto chvíli zjistit nemůže a je to ostatně pro rozhodnutí ve věci nerozhodné. Pokud to ovšem žalobce (jeho zmocněnec) takto vnímal, tak právě proto měl být zvláště obezřetný a střežit si více svá práva. Např. neponechávat podání odvolání na poslední chvíli (žalobci samotnému bylo rozhodnutí správního orgánu doručeno přímo již dne 22. 11. 2013), nebo si ověřit, zda jeho údajné odvolání ze dne 12. 12. 2013 došlo prvoinstančnímu správnímu orgánu či nikoliv. To ovšem neučinil, byť k tomu měl stále od 12. 12. 2013 do 16. 12. 2013 dostatečný časový prostor. Při posuzování věrohodnosti tvrzení žalobce ohledně podání ze dne 12. 12. 2013 nelze též nevidět, že žalobce si „*může tvrdit bez následků cokoliv chce, může i beztretně lhát*“, a to na rozdíl od správního orgánu. Tvrdí-li však žalobce něco, je plně na něm, aby to též doložil. Prostředek, jímž se o to pokoušel, však nemá pro posouzení věci relevantní hodnotu, jak ostatně plyne ze zmíněné judikatury Nejvyššího správního soudu. Krom toho, tvrdí-li žalobce na jedné straně, že mu elektronická podatelna Městského úřadu Turnov nezasílá potvrzení o přijetí e-mailových zpráv, pak je s podivem, že při této zkušenosti na tuto komunikaci s prvoinstančním správním orgánem vůbec přistupoval. Jinými slovy, sám svojí taktikou způsobil, že odvolání žalobce muselo být nakonec vyhodnoceno jako opožděné.

Za tohoto stavu ale krajskému soudu nezbylo, než konstatovat, že nebylo prokázáno, že by odvolání žalobce (jeho zmocněnce) ze dne 12. 12. 2013 proti prvoinstančnímu správnímu rozhodnutí správnímu orgánu došlo. K odvolání ze dne 2. 12. 2013 nebylo možno přihlížet, neboť nebylo řádným podáním (potvrzeným ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu) a odvolání ze dne 17. 12. 2013 bylo podáno opožděně, byť o jeden den. Krajský soud se proto ztotožňuje se žalovaným v tom, že odvolání žalobce bylo podáno po lhůtě pro ně stanovené, jakož i s celým odůvodněním žalovaného rozhodnutí, na něž v dalším odkazuje.

S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu ve výroku I. tohoto rozsudku jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Ve věci byl úspěšný žalovaný, a proto by měl nárok na náhradu nákladů řízení § 60 odst. 1 s.ř.s) proti žalobci, který úspěch ve věci neměl. Žalovaný se však práva na náhradu nákladů řízení před krajským soudem vzdal. Proto bylo rozhodnuto o nákladech řízení, jak uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 27. října 2015

JUDr. Pavel Kumprecht, v. r.
samosoudce